

Bây Giờ Là Xuân Cuối

Vũ thị Gio Linh

*Thôi thưa thầy con đi
Năm cuối cùng đã hết
Chưa sang một mùa thi
Đã nghe đầy thương tiếc*

*Cây trên cành lộc biếc
Chim én lượn thắm thì
Đưa tiễn những người đi
Những giọt buồn thể hệ*

*Vở chưa phai mực thầy
Những lời phê nhỏ nhỏ
Sáng lên màu tươi đỏ
Thâm trầm nòi tin yêu*

*Bên màu xanh biển chiều
Của những dòng nước lặng
Thấy bão đời rất đẹp
Nhưng cũng lắm gian nan*

*Bao ô đời còn khép
Chưa rộng mở thênh thang
Như những ô tập vở
Cần những kẻ khai hoang
Áo cơm là hơi thở*

*Mơ mộng là son vàng
Con lúc nào cũng nhớ
Con lúc nào cũng biết
Áo trắng có thể nhòa
Những bụi đường cơ khổ*

*Mai con đi thầy ở
Những lớp học lại đầy
Có những cánh chim bay
Và những chồi non chớm*

*Con chưa là người lớn
Con muốn ở lại trường
Như ở lại quê hương
Đầy hoa thơm trái ngọt*

*Có con chim nào hót
Ngoài cửa sổ chiều nay
Hỏi rằng chim có hay
Phấn buồn trên bảng trống*

*Ta sắp vào cuộc sống
Chào bảy năm mây trời
Không một ngày biển động
Mai giữa trời cao rộng*

*Phải tìm thấy bình minh
Phải lo cuộc mưu sinh
Không còn thầy vẽ lối
Bây giờ là xuân cuối
Thôi, thưa thầy con đi !*

